

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ
ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ – ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ – ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ – ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΑΠΡΙΛΗ – 9ΠΜ – ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ (ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΝΗΑΡ ΗΣΤ)**

**ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ,
Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΟΠΛΟ ΜΑΣ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΕΛΠΙΔΑ ΜΑΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ**

Απέναντι στη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσης και του πολέμου απαντάμε με ένα εργατικό κίνημα που θα βάλει την σφραγίδα του στις εξελίξεις. Ένα κίνημα διεκδικητικό αγωνιστικό κόντρα στην λογική του συμβιβασμού, στην λογική του εφικτού, κόντρα στην στάση του κοινωνικού εταίρου και συνδιαλλαγής με Κυβέρνηση και μεγαλοεργοδότες, αυτών δηλαδή που μας έχουν “πιο το αίμα” τόσα χρόνια, απέναντι στην υποταγή των “εθνικών στόχων” που δεν είναι άλλοι από την ίδια την στρατηγική των **κυβερνήσεων, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.**

Σε έναν κόσμο που φλέγεται από τους πολέμους, τις επεμβάσεις σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, που η ανθρώπινη ζωή, για τους ιμπεριαλιστές του κόσμου, δεν έχει καμιά αξία παρά μόνο να γίνει τροφή για τα συμφέροντα τους, **οφείλουμε να δώσουμε την απάντηση μας με ένα κίνημα που θα βάλει στο στόχαστρο τους υπευθύνους αυτής της κατάστασης, θα αναδείξει την πραγματική αιτία, που δεν είναι άλλη παρα το κέρδος και το σύστημα που το εξυπηρετεί.**

ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ.

Ζούμε καταστάσεις που η ανθρωπότητα είχε να ζήσει ολόκληρες γενιές. Η ιμπεριαλιστική επέμβαση στο Ιράν και η κλιμάκωση του πολέμου στη Μέση Ανατολή από τα κράτη τρομοκράτες των ΗΠΑ και Ισραήλ έχουν οξύνει όλες τις αντιθέσεις του συστήματος. Αντιθέσεις που σχετίζονται με τον αδυσώπητο ανταγωνισμό ΗΠΑ – Κίνας για την πρωτοκαθεδρία στο ιμπεριαλιστικό σύστημα. Όλες οι περιφερειακές συγκρούσεις στον Ειρηνικό, ο πόλεμος μεταξύ ΗΠΑ/ ΝΑΤΟ- ΕΕ και Ρωσίας που μαίνεται εδώ και 4 χρόνια στην Ουκρανία, οι επεμβάσεις σε χώρες όπως η Βενεζουέλα, οι απειλές σε άλλες όπως στην Κούβα, είναι επεισόδια αυτού του γενικευμένου πολέμου που κλιμακώνεται από τους ληστές – καπιταλιστές για τα κέρδη, τις πηγές ενέργειας και σπάνιων γαιών, τους δρόμους μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων.

Με ευθύνη της κυβέρνησης η χώρα εμπλέκεται σε έναν βάρβαρο πόλεμο που εξαπλώνεται στη Μέση Ανατολή, στη Μεσόγειο, που μπορεί να γενικευτεί. Έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε ορμητήριο πολέμου σπέρνοντας βάσεις παντού, αξιοποιώντας λιμάνια και αεροδρόμια, ενώ στα σχέδιά τους είναι και η αποστολή νέων στρατευμάτων εκτός των συνόρων. Αυτή η πολιτική είναι που μετατρέπει τον λαό μας σε στόχο. Δίνουν γη και ύδωρ στους ιμπεριαλιστές Στην Ελλάδα, οι στρατιωτικές δαπάνες θα ξεπεράσουν τα 30 δις ευρώ τα επόμενα χρόνια, ενώ στην Ε.Ε. τρέχει ήδη το πρόγραμμα ReArm Europe 800 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Ο δικός τους πόλεμος δεν είναι και δικός μας! Γίνεται για τα κέρδη των ιμπεριαλιστών. Γι αυτό και το σύνθημα “ Να φύγουν οι Βάσεις ΗΠΑ – ΝΑΤΟ” από την χώρα είναι πιο επίκαιρο από ποτέ.

Την ίδια στιγμή τα μονοπώλια του κλάδου, προβάλλουν τις εξελίξεις αυτές ως «ευκαιρία» για να «βγούμε όλοι κερδισμένοι» αφού υπάρχουν «νέα πεδία να εκμεταλλευτούμε» για να υπάρχουν «δουλειές». Υπογράφουν **μνημόνια συνεργασίας με τον Σύνδεσμο Ελλήνων Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού, τα «Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα» και το δίκτυο DefencEduNet.** Συνεργασίες που στοχεύουν στη στροφή και στην ανάπτυξη των εταιρειών αυτών στην πολεμική προετοιμασία. Συμβάλλουν ώστε άλλες εταιρείες να εισέλθουν, να αναπτυχθούν και να κλιμακώσουν δραστηριότητες στον αμυντικό τομέα. Περιλαμβάνουν τον εντοπισμό «ευκαιριών», όπως τις ονομάζουν, την προσαρμογή των προϊόντων αλλά και της παραγωγής στις ανάγκες της πολεμικής προπαρασκευής, την αξιοποίηση ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων, τις αλλαγές στην οργάνωση των εταιρειών αλλά και στην εκπαίδευση προσωπικού.

Η ένταξη της χώρας στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς δεν είναι αποκομμένη από την ένταση της εκμετάλλευσης, τη δύσκολη καθημερινότητα των εργαζομένων, την ακρίβεια, την έλλειψη υποδομών, την τραγική κατάσταση στο σύστημα υγείας και στην παιδεία. Είναι η άλλη όψη της ίδιας πολιτικής του κέρδους. Απαιτούν από τους εργαζόμενους να έχουν «τα κεφάλια μέσα» και να στηρίξουν τους «εθνικούς στόχους» του κεφαλαίου και των αστικών κυβερνήσεων. Δυναμώνει η εργοδοτική και κρατική τρομοκρατία, ετοιμάζουν νέα μέτρα περιορισμού της συνδικαλιστικής δράσης. Ξηλώνουν εργασιακά δικαιώματα, επιβάλουν τα 12 ώρα και τα 13ωρα, οι χώροι δουλειάς έχουν γίνει «ΒΙΟΛΑΝΤΕΣ». Θέλουν να συνηθίσουμε την ιδέα να γυρνάνε οι άνθρωποι μας στα φέρετρα για τον πόλεμο και τα κέρδη τους.

ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Σε αυτές τις συνθήκες αναδείχτηκε ακόμα περισσότερο η ανάγκη να δυναμώσει η οργάνωση των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, να μαζικοποιηθούν τα συνδικάτα, να ηττηθεί παντού ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Έχουμε πείρα και αναδείχθηκαν οι δυνατότητες και η μεγάλη δύναμη της οργανωμένης εργατικής τάξης να βάζει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις, παρά την προσπάθεια που κάνουν τα αστικά κόμματα και οι εργατοπατέρες να μας πείσουν για το αντίθετο, να βάλουν εμπόδια, να συκοφαντήσουν τους αγώνες μας. Οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις και απεργίες για το έγκλημα στα Τέμπη, οι απεργίες για το 13ωρο, οι κινητοποιήσεις ενάντια στην γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού και ενάντια στον πόλεμο, αποκαλύπτουν τη μεγάλη οργή που υπάρχει μέσα στον λαό μας από τις συνέπειες της αντεργατικής πολιτικής που θυσιάζει ακόμα και τις ανθρώπινες ζωές για το κέρδος.

Όλες αυτές οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις είχαν απέναντί τους όλες τις κυβερνήσεις και τα κόμματα του κεφαλαίου, τις ενώσεις των εργοδοτών αλλά και τις πλειοψηφίες στη ΓΣΕΕ και στην ΑΔΕΔΥ, τις δυνάμεις τους σε άλλα συνδικάτα. Διαπιστώσαμε ακόμα μια φορά τον προδοτικό για τους εργαζόμενους ρόλο. Στήριξαν με όλες τους τις δυνάμεις την κυβέρνηση και τους επιχειρηματικούς ομίλους. Κορυφαίο γεγονός ήταν η ντροπιαστική «Κοινωνική Συμφωνία» που συνυπέγραψε στα κρυφά το προεδρείο της ΓΣΕΕ. Αυτή είναι άλλωστε η αποστολή του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Η σαπίλα που αναδείχτηκε με τα ευρωπαϊκά προγράμματα και η μηχανή εξαγοράς συνειδήσεων που έχουν στήσει κυβέρνηση, εργοδότες και εργατοπατέρες επιβεβαιώνει και τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι δυνάμεις παραμένουν στις καρέκλες τους

Η αλλαγή συσχετισμών στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι επιτακτική όσο ποτέ άλλοτε. Η άσχημη κατάσταση που υπάρχει στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να αλλάξει. Το παράδειγμα των Εργατικών Κέντρων, Ομοσπονδιών, Σωματείων που γύρισαν στην πλάτη στις συμβιβασμένες πλειοψηφίες και απέκτησαν ζωή και αγωνιστική δράση, μας δείχνει ότι πρέπει να συνεχίσουμε, ακόμα περισσότεροι απέναντι σε δυσκολίες, στη μοιρολατρία, στη λογική του "δε γίνεται τίποτα", με τη σχεδιασμένη παρέμβασή μας και δράση, με το πλαίσιο πάλης και των αιτημάτων που βάζει στο επίκεντρο τις ανάγκες των πολλών και όχι τα κέρδη των λίγων.

Ένα τέτοιο κίνημα πρέπει να δυναμώσει ακόμα πιο αποφασιστικά.

Αξιοποιώντας τη δική μας θετική πείρα μπορούμε να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα ώστε να συντονιστούν περισσότερες δυνάμεις σε ένα μεγάλο, πανελλαδικό μέτωπο πάλης. Να πολλαπλασιαστούν οι εστίες του αγώνα, της διεκδίκησης, της αμφισβήτησης της αντεργατικής πολιτικής. Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά, σε όλη τη χώρα. Να δυναμώσει η κοινή δράση με τους μαζικούς φορείς του λαϊκού κινήματος, τους φοιτητικούς συλλόγους, τους αγρότες, τους αυτοαπασχολούμενους και άλλους φτωχούς βιοπαλαιστές.

Καλούμε τα σωματεία μέλη μας να πάρουν αποφάσεις συμμετοχής στην Πανελλαδική σύσκεψη στις 4 Απριλίου. Με πρόγραμμα εξορμήσεων και περιοδειών, με συσκέψεις και Γενικές Συνελεύσεις και συνεδριάσεις των ΔΣ να γίνει κτήμα όλων των εργαζομένων του κλάδου και μαζί να προχωρήσουμε στον αγωνιστικό σχεδιασμό και στον συντονισμό των επόμενων βημάτων και σταθμών της δράσης μας.

Το ΔΣ της ΠΟΛ
19.03.2026